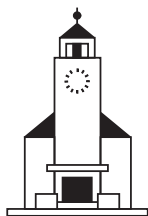

Výtvarná dílna.

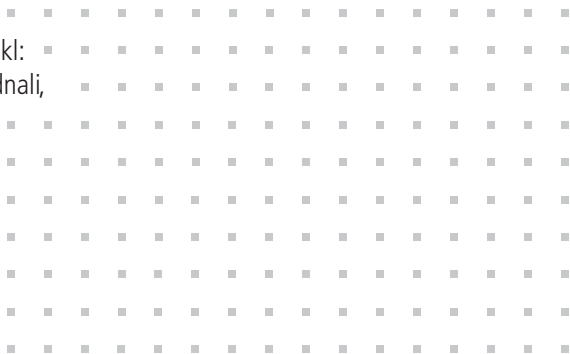
**FARNÍ SBOR
ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE
EVANGELICKÉ**

v Praze 6-Střešovicích

Náměstí Před Bateriemi 22, 162 00 Praha 6

EVANGELÍK 57

Pán Ježíš umyl učedníkům nohy a řekl:
Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali,
jako jsem jednal já.
(J 13,15)

UKŘIŽOVANÝ

„Židé žádají zázračná znamení, Řekové vyhledávají moudrost, ale my kážeme Krista ukřižovaného. Pro Židy je to kámen úrazu, pro ostatní bláznovství, ale pro povolání, jak pro Židy, tak pro Řeky, je Kristus Boží moc a Boží moudrost.“ (1K 1,22–24)

Žijeme v kultuře, jejíž vysokou hodnotou je aktivita. Oblíbené jsou akční filmy, aktivně odpovídáme, aktivně stárneme. Kvalitu společenství posuzujeme podle jeho aktivit a akcí.

Kristus byl ukřižován. *Crucifixus* – na kříž upevněný, přibitý. Aby se nemohl ani hnout. Aby už nemohl nic. Podle Apoštolského vyznání víry se zdá, že Ježíš je člověk mimořádně pasivní. Vyznáváme o něm, že *byl počat, narodil se, trpěl, byl ukřižován...*

Pasivní Syn Boží? Spasitel? To má být ten, který zachraňuje? Pastýř, který jde vpředu a vede? Prošlapává cestu? Ukazuje směr? Čekali bychom někoho aktivnějšího, podnikavějšího, někoho, kdo přistupuje ke skutečnosti odvážným, tvůrčím způsobem, kdo dokáže věci měnit! Někoho takového zoufale potřebujeme! Ale Ježíš ve velikonočním příběhu je spoután, vláčen, ponižován, donucen nést svůj kříž (ani jej sám neunes) a nakonec je ukřižován. Není hybatel dění, je jeho trpný objekt. A je to tak výrazný moment, že se *ten Ukřižovaný* stane Ježíšovým přízviskem. A krucifix na zdi či v polích u cesty bude jeho nejběžnější zobrazení.

Bůh se stal člověkem. Vánoce jsou svátky radostné. Slavíme Boží vtělení. Bůh mezi námi. Bůh s námi. Proč ne? Proč by se Bohu nemohlo zachtít být v těle, když být v těle může být tak krásné. Zvláště když je člověk zdravý a doba příznivá. A co když není? Tělo se stává přítěží, břemenem, zdrojem nepohody? Ale Bůh se stal člověkem se vším všudy, i s tím bolestným, oč nikdo dobrovolně nestojí. A právě tady – když se podrobuje nutnosti, když je pasivní, trpící, je nám skutečně blízko, je s námi solidární. Vždyť žádný z nás se nedokáže bolesti a utrpení vyhnout. A každý z nás jednou zažije chvíli, kdy bude jako přibit, kdy bude pasivní objekt.

Zdá se, že nikdy dříve v historii lidstva jsme neměli tak velký prostor svobody. Prostor utvářet svůj život dle svých preferencí a zálib. Možnosti takřka neomezené. Není však tahle svoboda iluze? Jsme vynalézaví, jsme aktivní ve svém mikrosvětě – ale není to jen jakýsi pokus uniknout hrůze z velkého světa, který nás nemilosrdně válcuje? Není naše horečná aktivita, se kterou pěstujeme své koníčky, dbáme na své účesy, oblečení, na svoje bydlení a vozidla, není jen odvrácenou tvář naší rezignace na veřejné věci, na politiku? Není naše horečná aktivita jen projev naší beznaděje vůči všemu, co nedokážeme změnit? Nač nemáme nejmenší vliv?

Kristus byl ukřižován. Tento způsob smrti si sám nevybral. Ale když čteme evangelium od počátku, Ježíšův obraz je plastičtější: Ježíš odmítá ďábelská pokušení. Rozhoduje se poslouchat více Boha než lidi. Žije svobodně a radostně. Promlouvá k lidským srdcím a do lidského svědomí. Ty, kdo mají otevřené srdce, strhává svým Duchem na cestu. Mění skutečnost tvůrčím způsobem, nenásilně. Ty kdo jsou tvrdého srdce, kdo trvají na svém, kdo se cítí silní a spravedliví, ty ovšem Ježíš pobuřuje. Ježíšovo ukřižování je vyústění jeho cesty. Zdá se, že skončila aktivní část jeho života a teď je bezmocně smýkáán. Anebo? Je možné, že i jako

trpný objekt promlouvá? V kontextu celého jeho příběhu můžeme rozumět jeho ukřižování jako jasnému nesouhlasu vůči tomu (bohorovnosti, aroganci, násilí), co na kříž přibíjí. Svo-
bodně si zvolil, na jakou stranu se postaví – jsou-li na výběr ti, kdo přibíjejí, a ti, kdo jsou při-
bíjeni, jsou-li na výběr vězňatelé a věznění, násilníci a oběti, lháři a pravdiví. Ježíš jde cestou
se slabými, maličkými, chudými duchem. Pokud chápeme Ježíšův život jako celek, pak nám
může být jeho ukřižování svědectvím o tom, co se nedá žádnou vnější mocí utlouct, umlčet
ani zabít. A co zvláštním způsobem mění skutečnost, která má ducha, která inspiruje.

Kristus byl ukřižován. *Crucifixus* – na kříž fixovaný. A tím také pevný a spolehlivý. Ukazuje
jistou cestu. Jsme rádi, že jsme s ním křtem spojeni. Pane, tvá láska, tvá oběť je jistota
a opora v nejistém světě. Posiluj naši víru, věrnost, odvahu a naději. Amen.

Pavel Pokorný

Autor plastiky – Jiří Čujan

ZVEME VÁS NA BOHOSLUŽBY O VELIKONOCÍCH . . . . .

18. dubna – Zelený čtvrtek 19:00 pašije s vysluhováním sv. večeře Páně

19. dubna – Velký pátek 9:30 bohoslužby s vysluhováním sv. večeře Páně

21. dubna – Boží hod velikonoční 9:30 bohoslužby s vysluhováním sv. večeře Páně

ZPRÁVA O ŽIVOTĚ SBORU V ROCE 2018 . . . . .

Jsmo vděční Pánu Bohu, že smíme bohoslužby slavit radostně i kajícím. Nasloucháme slovům Písma i kázání, zpíváme a modlíme se společně. Scházíme se v hojném počtu, spolu s námi bývají v kostele hosté a příchozí. A někteří se rozhodují jít cestou víry spolu s námi, jak dosvědčují křty, kterých se uplynulém roce konalo více než roky předchozí (11). Měli jsme také radost ze skupiny šesti konfirmandů, kteří vytvořili základ pro pokračující schůzky mládeže v týdnu, zatímco starší mládež se schází spíše nepravidelně v neděli odpoledne.

Zemřeli další členové sboru, kteří patřili k těm, kdo jej nesli v těžkých dobách. Vydali dobré svědectví, předali nám soudržné sborové společenství. Vážili jsme si jejich věrnosti a moudrosti. Uvědomujeme si, jak nesamozřejmá byla jejich služba a jaká je naše odpovědnost v této době, která je také náročná, ač jiným způsobem.

V průběhu roku jsme byli jakožto staršovstvo postaveni před dvě nesnadné otázky: o rozhodování o kandidatuře našich farářů a o přístavbě. Otázka kandidatury se netýkala jen osob, nýbrž výše pracovních úvazků, náplně kazatelské práce a spolupráce obou našich farářů. Poskytuje náš sbor dostatečný prostor pro uplatnění dvou plnočasově zaměstnaných kazatelů? Staršovstvo se nakonec rozhodlo kandidovat oba současné faráře jen na tři roky a sladit dobu jejich povolání tak, aby skončila pro oba shodně. Tím se otevírá cesta k důkladnému promýšlení, jak pokračovat dál; kolik by měl mít sbor do budoucna kazatelů, na jaké úvazky, případně zda zaměstnat jiné sborové pracovníky. Pavel Pokorný a Lenka Ridzoňová byli zvoleni sborovým shromážděním 27. ledna 2019.

Otázka přístavby se zvláště týkala starosti o to, aby sbor o ní mohl rozhodnout informovaně a odpovědně. Byla ustavena komise pro dostavbu, konala se informativní setkání pro členy sboru. Sborové shromáždění dne 18. listopadu 2018 se pak usneslo přístavbu realizovat. Zmíněné dvě otázky staršovstvo důkladně projednávalo. Schůze bývaly i častěji než jednou měsíčně, bývaly dlouhé a náročné. Mezi nimi zhusta probíhala e-mailová korespondence. V této souvislosti více než kdy předtím vyjevovala se různost názorů mezi námi. Máme sice dobrý nástroj pro přijetí rozhodnutí, hlasování. Samo rozhodnutí většiny však nemůže zaplašit obavy a starosti o další směřování sboru u těch, kdo mají menšinový názor. Chceme je i nadále slyšet, brát je vážně a setrvávat s nimi v jednom obecnství. Neboť na každém záleží.

Zmíněné otázky zaměstnávají i další členy sboru mimo staršovstvo. Vnímáme atmosféru ve sboru a chceme našim vnitřním vztahům věnovat pozornost. Nejde o povrchní pohodu, ale o otevřenost a poctivost v rozhovoru. Jde o to umět vyjádřit své mínění, umět naslouchat, porozumět, a i při plném vědomí toho, že názory máme různé, přece druhého přijímat. Za všech okolností zachovat vzájemnou úctu. Chránit se hodnocení druhých, soudů a vlastní předpojatosti. Rozlišovat skutečně podstatné od méně podstatného.

Smíme se přitom opírat o Kristovo evangelium velkorysé milosti jako o základ všech našich vztahů a v modlitbě se učit pokoře i naději.

S politováním jsme vzali na vědomí rezignaci sestry Olgy Brožové na funkci náhradnice staršovstva, učitelky nedělní školy a pokladní. Za její službu jsme vděční.

Důraz na Bibli je pro československou evangelickou tradici i pro náš sbor zásadní. Bible je

v centru bohoslužeb jako východisko pro kázání, na ní stojí program nedělní školy i setkávání dětí v týdnu, Bibli a její inspiraci pro dnešek se zabýváme při biblických hodinách v týdnu. Biblické hodiny pro dospělé i biblické hodiny pro děti, konané ve všední den, jsou ovšem navštěvovány jen jednotlivci, což neodpovídá velikosti našeho sboru ani návštěvnosti nedělních bohoslužeb. Je možné, že vzhledem k časovým možnostem a životnímu stylu je pro mnohé naše členy obtížné účastnit se pravidelně těchto setkání. Je možné, že mnozí nacházejí jiné cesty, jak se s Bibli hlouběji seznamovat. Pokud však zájem o ni ztratíme docela, bude to mít z dlouhodobého hlediska negativní dopad na naši víru i na naše společenství. Proto vás k četbě a studiu Bible ve společenství chceme povzbudit.

Sborový život v roce 2018 pokračoval v obdobné šíři jako v letech minulých. Co se dělo, děje a co se nabízí, najdete na našich webových stránkách <http://evangelik.cz/>, které nedávno dostaly novou podobu.

Pokřtěni byli Timotej Bajo, František Tichý, Jáchym Stránský, Magdalena Majerová, Valerie Kubšová, Johanka Pokorná, Matouš Terzič, Rebeka Ola Dostálová, Barbora Kele, Vít Kryštof Pokorný a Ráchel Česálková.

Konfirmováni byli Adam Konecký, Jan Kuboň, Matyáš Kuboň, Marek Nadrchal, Magdalena Ryšavá, Johanka Vejnarová.

Zesnuli Milan Kučera, Dobromila Horejsková, Pavla Vetterová, Ludmila Nechvátalová, Jiřina Tichá, Lydia Horáčková, Hana Štamberská.

Oddáni byli Jan Kepřta a Alice Dohnalová, Jan Wagner a Petra Rotová, David Hána a Natálie Pešíková, Karel Majer a Markéta Kočnarová, Tomáš Slavkovský a Helena Kroftová, Matouš Pokorný a Lucie Tomešová, Martin Ovsenák a Lucie Spěváčková.

Děkujeme srdečně spolupracovníkům, dobrovolníkům, všem, kdo se na činnosti sboru a jeho rozmanitých službách podílejí. Děkujeme za podporu vás všech, ať už se nám jí dostává v podobě aktivní účasti, přímlybných modliteb, nebo finančních darů.

Světová globální vesnice zažívá rostoucí napětí. Nelze bagatelizovat dopady lidské civilizace na životní prostředí. Česká společnost je roztržena. V tomto kontextu si o to více vážíme toho, že smíme mít zázemí v církevním a sborovém společenství, v nadějně a inspirující biblické zvěsti a v solidní evangelické tradici, především však v důvěře v živého Hospodina, Otce našeho Pána Ježíše Krista.

Pane, smiluj se nad námi. Neopouštěj nás. Daruj svého Ducha.

Staršovstvo

ZPRÁVA O HOSPODAŘENÍ FS ČCE PRAHA-STŘEŠOVICE V ROCE 2018 A ROZPOČET NA ROK 2019 . . . . .

Zpráva o hospodaření v roce 2018

Střešovický sbor v roce 2018 hospodařil s přebytkem 471 436 Kč.

Celkové náklady činily 1 305 000 Kč oproti 1 013 000 Kč v roce 2017.

Vymalovala se sborová místnost, prosklenou stěnu mezi kostelní lodí a předsíní jsme opatřili dvojsklem, máme opravený a zrevidovaný hromosvod. Celkem jsme za opravy vydali 60 000 Kč. Na rekonstrukci dvorku jsme získali stavební povolení a zároveň jsme dokončili projekt s rozpočtem tak, aby se mohl vybrat dodavatel. Rozpočet této rekonstrukce činí 917 000 Kč.

Uskutečnila se architektonická soutěž na studii dostavby, náklady soutěže 130 000 Kč se zaplatily z fondu dostavby.

Sborové finanční prostředky na účtech v bankách na konci roku byly 2 487 000 Kč.

Solidarita sboru s potřebnými

V loňském roce jsme výrazně podpořili dílo Jeronýmovy jednoty, jediného celocírkevního fondu na opravy budov. Nasbírali jsme celkem 63 000 Kč a ze sborových prostředků jsme Jeronýmově jednotě poskytli dalších 50 000 Kč.

Dlouhodobě podporujeme sbor v Sedlci-Prčici. Na úhradu personálního fondu jsme jim opět přispěli částkou 30 000 Kč.

Z výnosu sbírek při koncertech Na kopci jsme podpořili konkrétní diakonické projekty částkou 14 000 Kč.

Obětavost členů sboru

Staršovstvo děkuje všem, kdo finančními dary podporují náš sbor, jeho prostřednictvím pomáhají i navenek. Základní příjem sboru je salár, který činil celkem 881 140 Kč, což je o 4 000 víc než v roce 2017. Staršovstvo doporučuje, aby členové sboru platili salár bezhotovostně trvalým měsíčním příkazem. Je třeba také zmínit, že celková obětavost členů našeho sboru činila 1 705 855 Kč, což je o 125 000 Kč víc než v roce předchozím. Do fondu dostavby přibylo 210 000 Kč.

Členové sboru konají nejrůznější práci, a to bez nároku na odměnu. Například členové stavební komise David Kupilík a Vavřínek Veselý vypracovali bezplatně projekt opravy dvorku, cenili jsme si práce pokladních Ludmily Pospíšilové a Olgy Brožové. Dobrovolníci pravidelně vaří polévku pro bezdomovce, navštěvují vězně, pomáhají jako asistenti postiženým, jiní pomáhají při brigádách na faře. Máme z této pomoci radost a děkujeme za ni.

Zpráva k rozpočtu na rok 2019

Rozpočet na rok 2019 navrhujeme jako vyrovnaný. Chtěli bychom poprosit členy sboru, aby i nadále pamatovali především na salár, jehož mírným zvýšením na 1 000 000 Kč chceme v letošním roce pokrýt rostoucí odvody na repartice a personální fond, příspěvek na bydlení pro naši farářku Lenku Ridzoňovou a mzdu nového kostelníka Adama Pokorného.

Ve sborových výdajích plánujeme opravu zadního dvorku. Po rozsáhlé debatě o tom, zda léta chystaná rekonstrukce dvorku nebude v kolizi s rodící se dostavbou, staršovstvo navrhuje vyčlenit na tento účel 460 000, což je polovina očekávaných výdajů.

V rámci nutných oprav chystáme rekonstrukci regulace vytápění kostela za 150 000 Kč a nové ozvučení kostela za 180 000 Kč.

Budeme pokračovat v přípravě projektu dostavby v hodnotě 300 000 Kč, které budou hrazeny z fondu dostavby v naději, že do tohoto fondu budete dále ochotně přispívat.

Ve stejné výši jako loni, 30 000 Kč, chceme i nadále pomáhat sboru v Sedlci-Prčici s úhradou personálního fondu. Do seniorátního fondu solidarity sborů přispějeme částkou 64 500 Kč.

Staršovstvo předkládá tato strohá čísla s prosbou o důvěru a s nadějí, že společenství středošovickeho sboru bude láskyplný a vlídný prostor pro všechny domácí i příchozí i v dalších letech.

Usnesení výročního sborového shromáždění 24. 3. 2019

1. Sborové shromáždění schvaluje výsledky hospodaření sboru za rok 2018.
2. Sborové shromáždění schvaluje rozdělení přebytku hospodaření sboru z roku 2018 takto:

Přebytek hospodaření 2018		471 436 Kč
50 %	fond dostavby	235 718 Kč
	FS ČCE Sedlec-Prčice – personální fond	30 000 Kč
	FS ČCE Jičín – rekonstrukce fary	30 000 Kč
	Diakonie ČCE – speciální škola v Michli	100 000 Kč
zbýv. část	Jeronýmova jednota	75 718 Kč

3. Sborové shromáždění schvaluje rozpočet střešovického sboru na rok 2019.

ZPRÁVA O KOMISI DOSTAVBY PRO VSS 3/2019 . . . . .

1. Statut

Komise dostavby byla zvolena staršovstvem, aby zajistila podklady k odpovědnému rozhodnutí o dalším postupu v intencích usnesení posledního VSS. Její činnost byla prodloužena staršovstvem po mimořádném sborovém shromáždění v listopadu 2018.

Komise pracuje ve složení:

- Klára Vetterová – nástěnkářka
- David Kupilík – zapisovatel
- Jaromír Plíšek
- Petr Posolda – zapisovatel
- Patrik Pospíšil – předseda
- Petr Ryšavý

2. Činnost

Komise se sešla k jednání celkem sedmkrát (z toho pětkrát v roce 2018).

- provedla revizi vítězných návrhů z hlediska splnění zadání
- setkala se s projektanty (1. Schaufler-Roskovec, 2. Projektil) a vedla s nimi diskusi o možných úpravách projektů vzhledem k plnění zadání
- pořádala setkání po bohoslužbách o způsobech financování a návrzích dostavby, vč. prezentace návrhů předsedkyně poroty (arch. Seho)
- konzultovala dva návrhy dostavby s památkáři (NPÚ)
- vypracovala dotazník
- uspořádala a vyhodnotila sborovou anketu

Mimořádné sborové shromáždění, konané dne 18. 11. 2018, odsouhlasilo toto usnesení: „Sborové shromáždění ... souhlasí s dostavbou kostela a ukládá staršovstvu realizovat další kroky dle schváleného zadání a rozhodnutí poroty.“

Proto komise dostavby vede jednání s projektanty ohledně dopracování ideového návrhu dostavby.

3. Předpoklad dalšího postupu dostavby

- Dopracovaná studie bude prezentována staršovstvu a sboru (předpoklad 2. Q 2019).
- Na základě odsouhlasené studie vznikne projektová dokumentace pro územní rozhodnutí (předpoklad 3. – 4. Q 2019). Tato dokumentace (DÚR) bude sloužit k projednání s dotýcnými orgány státní správy.

V případě, že se ze strany těchto orgánů a dalších účastníků řízení neobjeví žádné zásadní překážky, očekáváme

- vydání územního rozhodnutí (ÚR) v 1. Q 2020,
- vydání stavebního povolení ve 3. Q 2020 a ve stejném období také zahájení stavby (předpokládaná doba výstavby 18 měsíců).

Sepsal Patrik Pospíšil

DOBRÁ ZPRÁVA O DOSTAVBĚ

Jaká je dobrá zpráva o střešovické dostavbě?

Jako první mě napadá, že zpráva o chystané dostavbě ve Střešovicích se jako obvykle šíří v evangelickém světě mnohými kanály a přináší povzbudivé a přejné reakce a dotazy přátel z jiných sborů: jak vám to jde, jak jste daleko, těšíte se?

Já se na změny, které nám dostavba přinese, těším. Jako stavař dobře vím, jak budovy a jejich prostory vypovídají o svých obyvatelích, novostavby pak především o tom, jaká máme očekávání sami od sebe. Dostavba nám dá nadechnout se, přinese nové možnosti, umožní otevřít se, být vstřícnější.

Těším se na to, že konečně bude náš sbor mít k dispozici prostory, které mu chybí od počátku. A možná tak i trochu splatíme malý dluh našim předchůdcům, kteří s vypětím sil dokázali kostel postavit těsně před válkou za necelý rok, ovšem s vědomím, že stavba nebude zcela kompletní.

Náš sbor je trochu výjimečný tím, že lidí v něm neubývá, sbor naopak mírně roste. Na bohoslužby přichází víc lidí. Při leckterých činnostech, které se u nás dějí, bývá docela těсно. S dostavbou bychom mohli dost věcí dělat užitečněji a ve větším rozsahu. Jak směrem dovnitř, tak směrem ven. Otevřený sbor je přece jedno z našich dlouhodobých hesel.

Dostavba poskytne taky důstojný a kvalitní prostor pro práci faráře i dalších pracovníků sboru. A oddělí přitom veřejnou a privátní zónu.

Těší mě konečně i to, že v současné práci na projektu dostavby je vidět generační posun: moje generace se touto myšlenkou zabývala před deseti lety; jako věrná kopie náčrtků architekta Kozáka tehdy vznikla studie proveditelnosti, nedokázali jsme však nic k tomuto odkazu přidat. Dnes vidím nadšení, zaujetí a spoustu odvedené práce u bratří a sester z generace rodičů, kteří si lépe než my, generace prarodičů, dovedou představit, že budou nové prostory ještě dlouhá léta užívat.

Tomáš Fendrych s nápovědou několika členů sboru

KDYŽ SE PŘED 80 LETY STŘEŠOVICKÝ KOSTEL STAVĚL . . . . .

Pohled do knihy zápisů ze schůzí staršovstva

Zápis o schůzi staršovstva, konané naposled ve farní kanceláři v domě p. prof. Hrejsy dne 8. května 1939

Započato o 19. hod.

Přítomni: Ing. Šust, s. Bažantová, br. far. Hrejsa, prof. Dr. Hrejsa, Švarc, Zemánek, Dr. Souček, Machotka, Dr. Chmelař, stra Kadlecová, Neumannová, Samolovská, Tučková, Kubeš

Přečten zápis ze schůze minulé a o obou schůzích mimořádných. Schváleno.

1. Jednání o stanovení data pro otevření kostela. Usneseno: Konati slavnost otevření kostela 18. 5. t.r. v 1/2 10 hod.
  2. Projednán program slavnosti: Čte br. prof. Hrejsa. Vzato na vědomí.
  3. Br. Zemánek koupí 4 košíčky na vybírání peněz při bohoslužbách.
  4. V předvečer otevření kostela bude biblická hodina s domácí slavností o 1/2 8. hod. večer. Doporučuje se přispěti do buffetu sboru k této slavnosti.
  5. Opatří se tisk 1800 pozvánek. Zadá stavební správa.
  6. Sboru Salvátorskému poděkuje br. far. a br. místokurátor a současně pozvou k slavnosti otevření.
  7. Nedělní odpolední program určí si mládež sama.
  8. Objednají se z nerez kovu tabulky s písmeny v ceně as 1350 K.
  9. Koupě koberce se schvaluje.
  10. Není námitek proti pořízení křtitelnice (medenice křestní), dá-li dárce příslušný obnos.
- Zařízení kanceláře: psací stůl, židle k němu, registratura, konf. stůl, 4 křesla, stůl na psací stroj objednaný bude u fy Václ. Špatný.
- Úřední hodiny stanoví farní úřad.
- Uhlí bude platit polovicí sbor a farář.
- Telefon byl objednán.
- Do sboru přistouplí byli schváleni.

Zapsal Kubeš

Střípky z dalších zápisů:

28. května 1938

Došlo celkem 6 rozpočtů... Nejlevnější je fa Mašek a Kozák Kč 363.000. Druhý Troníček Kč 409.000. Třetí Betka a Jiřík Kč 411.000...

Staršovstvo se jednomyslně vyjádřilo, aby se stavba za žádných okolností neodkládala.

Po zevrubném porovnání a prozkoumání návrhů bylo usneseno, aby sborovému shromáždění byly doporučeny...

Od fy, které se zadá stavba, bude žádána 10% záruka, která by byla zadržena v hotovosti po dobu jednoho roku...

(9) Slavnost kladení kamene se vzhledem k slavnostem sokolským konati nebude.

5. listopadu 1938

Br. farář oznamuje, že se hlásí k naší církvi do našeho sboru židovská rodina Feiglů z Liboce. Hlasováním jednomyslně povoleno. Staršovstvo zmocňuje br. faráře, aby vykonal křest přistoupivších židů v době, kterou sám uzná za vhodnou.

7. ledna 1939

Vánoční slavnost byla konána 1./I. 39. Nadílka dopadla uspokojivě. Vyúčtování podáno bude na příští schůzi...

Oznámeno, že synodní rada nám zvýšila zápůjčku z Kč 50.000 na Kč 80.000. Přečteny příslušné průvodní dopisy a podmínky vzaty na vědomí.

Na peníze sboru půjčené budou vystaveny podobné dlužní úpisy, jako jsme vydali Synodní radě...

Konfirmační cvičení bude zahájeno k 15./II. ve farní místnosti. Staviteli bude dán příkaz, aby do tohoto termínu místnost upravil.

V minulém roce přistoupilo do církve 36 duší, vystoupilo 12 duší.

Bylo usneseno blahopřáti bratru Zedníkovi k šedesátinám.

4. března 1939

6. Br. prof. Hrejsa referuje o stavbě. Tato pokračuje volným tempem pro časnou dobu. Přesto se pracuje a stavba pokračuje. Kalich s husitským sluncem je již na věži. Nebude žádná cesta ani na západ, ani na jih. Cesta vedoucí od západu ku kostelu, která byla kostelem přerušena, se zkrátí, aby nešla až ku kostelu...

Vinohradský sbor by nám pravděpodobně půjčil harmonium, které je v Nuselském sboru...

7. Br. farář předčítá seznam konfirmandů. Z 18 jich chodí 11 na cvičení. Těm, kteří mají chodit, se dopíše nebo s nimi osobně promluví br. farář.

11. Br. farář si stěžuje na nedocházku některých členů staršovstva.

12. června 1939:

Schůze zahájena modlitbou br. faráře Hrejsy o 7. hodině.

2. Jednáno o zavedení způsobu vybírání sbírky. Schváleno, aby sbírka vybírána byla staršími a náhradníky po službách Božích.

4. Jednání o zřízení klosetu pod schody. Dr. Kozák předložil v té věci návrh. Do té doby věc odložena.

6. Od 25.6. začnou bohoslužby od půldesáté dopol.

Skončeno o 9:30 modlitbou.

8. ledna 1940

Na počátku schůze nebyl přítomen dostatečný počet členů staršovstva, byla tedy zatím provedena volná rozprava o záležitostech staršovstva a výročním sborovém shromáždění...

Vlastní jednání presbyterské schůze zahájeno, když se naplnil předepsaný počet přítomných členů staršovstva.

4. Vzata s povděkem na vědomí nabídka br. prof. Hrejsy, že je ochoten zapisovat při schůzích staršovstva.

5. Při bohoslužbách ruší hudba vysílaná tlampačem na kluzišti střešovického Sokola. Uvažováno o nápravě a zakročení u představenstva Sokola. Br. kurátor E. Lány pokusí se odstranit rušení osobním přátelským zákrokem u členů představenstva.

6. Schváleno, aby pro kostel a faru byly zakoupeny dva žebříky, jeden vysoký, jednoduchý, vysouvací na vysoká okna, a druhý nižší dvojitý, t.zv. štafle.

6. května 1940

18. Staršovstvo pověřuje faráře a Dr. Lányho, aby jeho jménem pozdravili snoubence br. Terše a sest. Hofmannovou a blahopřáli jim.

22. února 1942

vizitace sboru synodním seniorem Dr. Křenkem

Po zjištění počtu starších vyzdvihl br. syn. senior pěknou a málo ve sborech se vyskytující skutečnost, že totiž z celkového počtu 18 členů staršovstva jest 7 sester...

Průměrně je na bohoslužbách 120-150 osob...

Počet komunikantů, účastníků Večeře Páně, jež je u nás konána výhradně po bohoslužbách, pohyboval se dříve ve výši 10 %, v r. 1941 ve výši 20 % počtu údu. V souvislosti s tímto referátem vyjádřil br. syn. senior požadavek společné přípravy starších k Večeři Páně....

K finančnímu stavu sboru podal referát br. Ing. Šust: Kostel se zařízením vyžádal si okrouhlo nákladů za K 730.000; při začátku stavby vlastnil sbor asi 250.000 K. Dnes je sbor zatížen dluhem 300.000 K. V r. 1941 byly zaplacen dluhy staviteli a v r. 1942 přikročí se k umořování dluhu...

V závěru zhodnotil br. synodní senior činnost těch, kteří starali se o vybudování našeho sboru. A tak stojí dnes břevnovský kostel jako dílo víry těch, kteří odvážně, z mála prostředků a v pravou a jak dnes musíme konstatovati v poslední chvíli, neobávali se toto dílo podniknouti a jim také, kdo s odvahou z víry plynoucí budovali tento sbor má patřiti naše vděčnost. Schůze ukončena modlitbou br. synodního seniora ve 12:45 hod.

1. prosince 1944

Podle přípisu Synodní rady má se příprava k leteckému poplachu oznámiti (z kazatelny) a návštěvníkům služeb Božích má býti dána možnost uchýliti se do krytu. V případě poplachu musí býti služby Boží ihned přerušeny a účastníci se musí uchýliti do krytů.

Vánoční slavnost je stanovena na 17.12. odpoledne. Při nadílce bude rozděleno něco hraček, jež zbyly z loňské slavnosti.

Od července do 1. prosince bylo 13 přístupů a 4 výstupy z církve.

Dluh na stavbu činí koncem listopadu 120.000 K.

5. ledna 1945

Na Hod Boží vánoční dopoledne byl vyhlášen letecký poplach v době, kdy se konala příprava k Večeři Páně. Podle předpisů policejních musely být bohoslužby ihned ukončeny a shromáždění rozpuštěno. Večeře Páně v ten den nemohla být vykonána. Protože je nebezpečí, že by se tento případ mohl opakovat a museli bychom opět bohoslužby přerušit, staršovstvo se po úvaze usnáší, aby bohoslužby začínaly o 1/2 10. hod. a nedělní škola o 1/2 9. hod. Posunutí

doby začátku bylo však odloženo na začátek února, aby změna mohla být několikrát ohlá-
šena. V únoru bude již den delší.

Vánoční slavnost se konala 17. prosince za poměrně menší účasti dětí. Všechny děti byly po-
děleny knížkami.

1. června 1945

Tato první schůze staršovstva konala se v době tolik touženého míru, v opět svobodné re-
publice. I účast na schůzi staršovstva byla jistě projevem radosti, vděčnosti i chuti k práci
v době znovunabytí svobody. Bylo přítomno 22 bratří a sester. Omluveni 4 členové a 1 nepřítom-
tomen.

Schůze byla zahájena ve 20 hodin zpěvem písně č. 297 a modlitbou bratra faráře a jeho
proslovem se vztahem k radostné skutečnosti, že bylo nám dáno zúčastnit se této první
schůze ve svobodné republice. Vděčná vzpomínka patřila dvěma bratřím, členu staršovstva
Dr. Růžičkovi a prvnímu kurátoru našeho sboru, bratru Dr. Lánymu, kteří oba položili životy
na oltář vlasti a za naši svobodu. Jejich památka uctěna povstáním. Věčná sláva hrdinům
padším za svobodu a nezávislost naší vlasti.

Zápis z minulé schůze schválen.

Z knihy zápisů ze staršovstva vybrala Lenka Ridžoňová

S vděčností si připomeneme osmdesáté výročí posvěcení střešovického kostela při bohoslužbách 19. května 2019.

Zápis

o schůzi staršovstva konané ve farní budově dne 6. listopadu
1939. Zápisáno o 19. 12. h.

Přítomni: Br. dr. Lány, farář B. Vrejsa, br. Lemánek, Hofman,
dr. Chmelář, Machotka, prof. Krejsa, sestra Neumanová, Tarabjova,
Tůčková, Adalbertmanová, Nerad, Ing. Píst, Lamolauka, Božantová, Kuleš,
Kadlecová, Kopicová,
Kadlecem se omlouvala a šel, též br. Kozmicka, omlouvala. Světlá.

Přítomný zápis ze schůze minulí a schválen.

1. Zalesitelské br. Kratochvíle, jako pomocné síly, a byla projednána
a učiněno usnesení, které se bratru Kratochvíli osobně oznámí.

bohoslužeb 2. Jednáno o Bohoslužebném pořádku:

Usneseno: a) Inspicium dle místa na kazatelce až po písně (Hose a p.).

b) Bude ustanovena škola je neděle církevního roku (Půl-
nětostná, když bude člána perikopna.

c) Na kazatelce bude Kazání, modlitba a alžběhy (tř-
nět duchovního rozdělení).

3. Br. farář podává zprávu a přístupující a vše již národně.

Šlo by přístupující i poctu 37, letos již asi 60.

4. Jednáno o alžběhy konje varhan: Bylo by možno objasniti

S UPRCHLÍKY AŽ NA MILEŠOVKU . . . . .

Alenu Fendrychovou znám skoro 40 let. Když jsem do střešovického sboru přišla, nebylo možné ji a jejího muže Martina přehlédnout. Tehdejší střešovická mládež, tenkrát se říkalo „sdužení“, k jehož jádru jasně patřili, to bylo velmi pevné uskupení. Nešlo ale zdaleka jen o týdenní biblické programy na faře s farářem Jaroslavem Vetterem. Trávili spolu Silvestry, v létě jezdili na vandy... Na evangelické poměry to bylo se vším všudy dost nevědní.

Alena po gymnáziu a po narození syna Matyáše vystudovala večerně konzervatoř Jaroslava Ježka – džezový klavír a dirigování. Trvalo jí to prý pěknou řádku let, během studia se totiž narodily dcery Anna a Marie. A s určitým odstupem se narodila ještě třetí dcera Magdalena. Zhruba před deseti lety Alena vystudovala na Evangelické teologické fakultě pastorační a sociální práci.

Když jsem já v souvislosti s odjezdem do zahraničí musela na jaře roku 2006 ukončit svou práci v Diakonii ČCE, napadlo mě nabídnout toto místo právě Aleně. Byl jsem si jista, že se pro práci s uprchlíky bude hodit. A nespletla jsem se.

Těšíš se ráno do práce?

Těším. Jednak proto, že občas chodím od nás z Břevnova až na Žižkov pěšky a je to krásná cesta. Ale hlavně mám ráda své kolegy a těší mě i ta práce sama. Jistěže jsou tam i nepříjemné věci, strašně nerada chodím na úřady. Ale to není našťestí často, dnes už víc řídím celý tým a tohle za mě dělají jiní.

Někdy dřív jsi nepracovala? Byla jsi pořád doma s dětmi?

Moc toho nebylo. Kdysi dávno jsem chvilku pracovala v protidrogové komisi. A v letech 1995 až 98 v Radiu Svobodná Evropa. Nejdřív jako sekretářka, nakonec jako tisková mluvčí. Což vypadá jako strmá kariéra, ale v praxi šlo spíš o komunikaci uvnitř, oni totiž s českými médii vůbec nechtěli spolupracovat.

Jak na to vzpomínáš?

Líbilo se mi tam, bylo to pestré, obrovské množství národností, naučila jsem se dobře anglicky. Když jsem tam začínala, moje sebevědomí bylo na bodu nula. Předtím jsem byla 14 let skoro pořád doma, žádné odpovídající vzdělání... Ale rozkoukala jsem se, dělala jsme tam opravdu všechno možné, pro zaměstnance jsem pořádala koncerty, besídky pro jejich děti, jako tisková mluvčí jsem chodila na porady vedení. Začala jsem mluvit i rusky, Rusů je tam hodně. Někdy v té době jsem také vedla v Lidové škole umění žákovský orchestr, a začala se proto sama učit hrát na housle.

Jak ses vlastně dostala sem, do našeho kostela?

Celé to souvisí s mým mužem Martinem. To on mě sem zavedl.

A jak ses s jeho vírou sžívala? Doma jste přece s křesťanstvím nic společného neměli?

Moje máma říkala, že věřit přestala v 15, že už z toho vyrostla. A byla na to pyšná. I když babička byla katolička.

A můj táta byl formálně člen husitské církve, ale opravdu nic víc. Pravda je, že já jsem v sobě měla jistý vzdor – myslet si věci opačně než mí rodiče. Takže to, že Martin přišel s něčím jiným, bylo pro mě zajímavé. Rodiče byli ale od začátku proti němu. Pracoval jako sanitář, nechodil na vysokou školu. To pro ně bylo nebezpečné. A k tomu ten kostel. Ale musím říci, že po svatbě už se s ním smířili a časem spolu navázali i dobré vztahy.

Měli strach, protože chodit do kostela bylo nebezpečné kvůli komunistům?

Já myslím, že toho se tolik nebáli. Oni se hlavně báli, že přijdou o mě. Měli velké představy – jako malá jsem hrála ve filmu, „nadaná, inteligentní, krásná“, chodila jsem na „hell-chovku“, prestižní gymnázium... A rodiče měli hlavně jasnou vizi, že musím jít na vysokou školu. „Vejška“! To byla pro ně taková mantra. Teď, když se objevil Martin, tušili, že z toho nebude nic, a to bylo pro ně k neunesení. Máma se opravdu zhroutila, táta Martinovi vyhrožoval. Nicméně – já jsem se stejně dost rychle k Martinovi nastěhovala. To samo myslím našim ještě tak moc nevadilo, hlavně ať si ho neberu! Oni si mysleli, že když s ním budu bydlet, přejde nás to.

Nepřešlo, vzali jste se. Bylo ti vůbec 18?

Trochu přes 18. Jenomže jsme neměli peníze a nevypadalo to, že by nám někdo nějaké dal. Tak jsem si řekla, že svatební šaty si sama uháčkuju. Dělal jsem to ve škole, během vyučování pod lavicí.

Při svatbě na úřadě jsem měla zelený kostým, co mi někdo dal; na saku byla díra, tam jsem dala brož. A do kostela, o den později, jsem měla ty šaty. Bylo to v listopadu, boty jsem si půjčila od kamarádky a napadl sníh!

Jak se ti bydlelo s rodiči Martina v té jejich břevnovské vile?

Bydleli jsme dole, ve sklepě. Neměli jsme kuchyň ani vanu, jenom záchod tam byl. Koupat jsem se chodila nahoru k rodičům. Koupelna byla maličká a spojená s kuchyní, oddělena jen závěsem. Pamatuju si úplně přesně, jak ležím ve vaně, pan Fendrych dělá něco v kuchyni za tím závěsem a povídáme si. Měli mě rádi.

Tobě imponovalo, že Martin byl jiný. Co on tenkrát dělal, když nestudoval?

Když jsme se seznámili, dělal sanitáře Pod Petřínem. Ale úplně nejlepší práce, to byl topič! S Mirkem Vodrážkou topili na Smíchově, dnes je tam banka. Výborný režim – jeden den v práci, dva dny volno, jeden týden v práci, dva týdny volno. Takže jsme mohli jezdit ven, bylo to krásné. Dost dlouho taky myl okna.

Dnes pracuješ v Diakonii, staráš se o migranty. Uchytila ses tam velmi dobře, ví se o tobě i v jiných „neziskovkách“, v táborech je o tebe zájem. Jaký byl začátek?

Začala jsem ve Velkých Přílepech, tenkrát to bylo zařízení pro ženy. Na oknech byly nalepeny noviny, neměli záclony. Tak jsem s těmi ženami záclony ušila. Přílepy se pak zrušily, teď je tam věznice a já jsem začala jezdit do uprchlického tábora v Bělé pod Bezdězem, kde jsem vytvořila šicí dílnu a jezdím tam dodnes. Dnes se to nazývá Zařízení pro zajištění cizinců, tak zvaná detence.

Jak se ti podařilo tu dílnu vybavit? Šicí stroje ti dali v Bělé?

Nedali mi nic. Úplně zásadní, dokonalý byl šicí stroj od paní Roskovcové. Starodávný, švýcarský, kovový. Pak jsem přivezla svůj šlapací a jeden jsem měla od kolegyně Evy Grollové. Když v roce 2015 a 2016 přecházeli přes Česko uprchlíci do Německa, české úřady je zadržovali jako „nelegální migranty“ a v Bělé, kde je kapacita 250 lidí, jich jednu chvíli bylo až 700. V dílně jsem pak měla i 25 zájemců, chodili i pánové, tři stroje naprosto nemohly stačit. Tenkrát mi velice pomohli mormoni, kteří u nás dělají i sociální práci a zajímali se o uprchlíky. Darovali mi peníze, ze které jsem koupila tři nové šicí stroje a k tomu ještě „overlock“. To je speciální šicí stroj, má čtyři nitě a umí šít pružné švy. Úžasná pomoc.

Diakonie patří k naší církvi. Daří se ti sbory ku pomoci uprchlíkům motivovat? Snažíš se o to?

Samozřejmě. To je přece naše privilegium. Organizací, pomáhajících uprchlíkům, tu je docela dost, ale tohle nikdo jiný neumí.

Co můžeš tedy v praxi v tomhle smyslu dělat?

Takhle vznikl celý projekt. Jmenoval se „Bud' sousedem“, pomoc se soustředila na ty cizince, kteří tu skutečně hodlají zůstat, chtějí tu žít. Oni ale absolutně postrádají síť vztahů, nemají lidi, na které se můžou v nouzi obracet; kromě těch svých a kromě úředníků či sociálních pracovníků. Nemají po ruce „normální“ Čechy. Můj úkol tedy byl vyhledávat pomoc právě v našich sborech. Sháním pomoc materiální, vybavení do bytu, nádobí... Ale možná ještě víc hledám vstřícné lidi, kteří nabídnou třeba jen svoji blízkost, zájem. Ta rodina stojí o to se s někým seznámit.

Dařilo se to?

Dalo by se říct, že ano. Třeba pomoc Barmáncům byla dost úspěšná – ve sborech v Novém Městě na Moravě nebo v Předhradí. Ale bylo toho víc; v Liberci paní z Uzbekistánu, v Praze Somálky, v Mladé Boleslavi Čečenci. Teď už třetí rok pracujeme na projektu rozsahem pod-

statně větším, který se jmenuje „Doma“ a je placen z evropských peněz. V názvu se odráží skutečnost, že ti přichozí tady mají být skutečně doma, ale něco jim chybí. Zároveň je to zkratka – „Diakonie otvírá možnosti azylantům“. V šesti krajích a v Praze máme po jednom koordinátoru, který má vždycky v konkrétním sboru určité zázemí, kancelář, shání tam dobrovolníky a dělá migrantům sociální asistenci. Jednou za měsíc pořádá nějaké kulturní či jiné setkání, na které zve členy sboru i lidi zvenku a taky právě migranty. Za ty skoro tři roky se tahle setkání dají počítat ve stovkách. Když ve sboru uspořádají pro všechny výlet, on se s tou svojí skupinou cizinců přidá. Nedávno jsme se takhle s uprchlíky připojili i k mládeži Ústeckého seniorátu, která pořádala výstup na Milešovku!

Pracuješ nad rámec, i o víkendech, to je cenné.

To se musí, lidi jsou přece ve sborech hlavně v neděli. A káva po bohoslužbách, to je ideální terén na debaty. Ještě bych ráda zmínila jednu novou věc, která se už rok odehrává v Praze v žižkovském sboru v Čajkovského ulici. Říkáme tomu „kafe obyváček“. Ve sborovém domě nahoře máme větší kancelář a jednou týdně tam zveme cizince, ale zároveň tam chodí Češi – většinou ti, co v tom domě bydlí. Podáváme tam kávu, jsou tam zpravidla nějaké koláče a smysl je v tom, že cizinci si tam vylepšují svoji češtinu; vždycky se na nějaké téma společně mluví. Chodí tam dvě Syřanky, paní z Iráku, Ukrajinci. Kolem deseti až patnácti lidí, chodí i s dětmi. V létě můžeme být na té jejich krásné zahradě.

Kdybys měla zhodnotit úroveň státní péče o uprchlíky, co bys řekla?

Státní integrační program je velmi dobrý. To, co mě deptá, je přijímací řízení. A ta rétorika kolem toho – hlavně mám na mysli prezidenta a nynějšího premiéra. Opravdu si myslím, že ministerstvo vnitra, které má rozhodovat, je zcela v Babišově područí. Příklad s čínskými křesťany, kteří žádají o azyl a nikam to nevede, mluví za všechno. Vůči žadatelům se vede restriktivní politika, apriorní podezírání. Presumpce viny. A teď ti syřští sirotci! Já jsem byla na ostrově Chios, kde se nachází tzv. hotspot. Uprchlíci tam žijí ve strašlivých podmínkách. Včetně dětí; v celém Řecku je asi 3700 nezletilých dětí bez doprovodu. Mohly by se sem vzít, byly by v bezpečném prostředí, chodily by tu do školy. Když je někomu 15 let, je pro něho přece strašně moc důležité, jestli se k němu lidé z Evropy zachovají vstřícně. A tohle Babiš prostě odmítne. S argumenty, ať se vrátí domů, nebo že to je zbytečné, nebo že je lepší pomáhat u nich doma, no dobře, ale v téhle situaci? Vždyť je tam válka, jak se mají vrátit?

Skončíme tím, co tě těší.

Těší mě, když se nám v Diakonii něco podaří. Když se nám podaří uprchlickou rodinu seznámit s českou. Moc mě taky těší ta naše kavárnička. Malé konkrétní úspěchy. Já bych i věřila, že se to tady přece jen začne obracet lepším směrem. V Praze přece vyhrály strany, které daly jasně najevo, že se k uprchlíkům staví přejně. A ještě mám radost z reminiscenčního divadla, jak jsme to už u nás v kostele mohli vidět. Teď chystáme další představení – s paní Smělou a s paní Krčmářovou a zároveň s mládeží. Já bych se seniorům chtěla věnovat i v budoucnu. Těší mě práce, která má nějaký vývoj, někam spěje. Pokud možno dobrým směrem.

EVA A JAROSLAV NADRCHALOVI

Do střešovického sboru jsme se přihlásili letos, protože Evina choroba nám umožňovala návštěvy dejvického sboru jen s největšími potížemi. Opustili jsme jej po desetiletích aktivního členství. Eva v něm byla pokřtěna, konfirmována, členkou byla tedy více než 78 let. Před lety bývala jedna z učitelek v nedělní škole, působila v kroužku křesťanské služby aj.

Eva vystudovala lékařskou fakultu a pak pracovala v oboru hygieny (s přestávkami mateřských dovolených a nedokončené aspirantury v Ústavu sér a očkovacích látek), po r. 1989 byla přizvána do nového odboru ministerstva vnitra pro záležitosti uprchlíků. Působila především jako organizátorka zdravotnické péče v uprchlických táborech.

Já jsem do dejvického sboru přišel až po našem sňatku v r. 1964 a dlouho jsem tam působil jako člen staršovstva – zapisovatel. Pocházím z Telče, kde byla kazatelská stanice původně velkolhoteckého sboru a po odloučení části sboru vznikl sbor nový, původně s centrem ve Slavonicích, později v Telči. Můj otec zahynul za války v německém pracovním táboře (1942), maminka, když odchovala své dva syny, začala působit jako učitelka náboženství. Já jsem sloužil po řadu let jako amatérský doprovod bohoslužeb na harmonium – nejen v Telči, ale také v dalších kazatelských stanicích – v Dačicích a ve Slavonicích. Slavonice tehdy byly v uzavřeném hraničním pásmu, takže jsme s farářem (tehdy to byl bývalý vojenský kaplan Janeczek) byli na slavonickém nádraží po několika cestách kontrolování hraniční stráží a já, který neměl propustku, jsem byl „předveden“; od té doby jsme z vlaku oba vystupovali ve vesnici před Slavonicemi a zbytek chodili pěšky.

Vystudoval jsem matematicko-fyzikální fakultu UK, během studia jsem navštěvoval 2. žižkovský sbor a několik let jsem tam vedl „mládež“. Ještě před ukončením studia jsem začal v r. 1960 pracovat v Ústavu fyziky pevných látek ČSAV, kde jsem v různých pozicích organizoval výpočetní techniku (ústav byl později začleněn do Fyzikálního ústavu). Od r. 1969 jsem byl aktivní v Evropské fyzikální společnosti a IUPAP, mj. jsem organizoval 14 mezinárodních letních škol počítačové fyziky.

Volba střešovického sboru pro nás byla okolnostmi determinována:

- v r. 2000 jsme se i s rodinami našich dětí přestěhovali z Bubenče do Střešovic,
- Lenčina i Štěpánova rodina v tomto sboru od začátku zakotvily,
- Lenka se v něm stala před 10 lety farářkou.

Účast na sborovém životě je pro nás možná jen s pomocí někoho z rodiny. Je nám líto, že nemůžeme být aktivnější.

JSME ERIKA A BOŘIVOJ HOŘÍNKOVI A PATŘÍ K NÁM DCERA ELLEN A SYN DAVID

Erika – Pocházím z východního Slovenska a do Prahy jsem se přestěhovala před dvaceti lety. Přes 15 let jsem pracovala v zahraničním obchodě kosmetické firmy, momentálně jsem s malým Davidkem na rodičovské dovolené.

Bořivoj – Pocházím ze západních Čech, jsem režisér a střihač.

Je nám oběma 42 let a přestěhovali jsme se do Břevnova z centra, kde jsme navštěvovali kostel svatého Salvátora. Hledali jsme však kostel, který by byl blíž našemu novému bydlišti, a ten středo-vický nás zaujal nejen krásnou architekturou, ale především inspirativními nedělními bohoslužbami. Obě naše děti jsme nechali v tomto kostele pokřtít a jsme rádi, že jsme se stali součástí sboru a že budeme na naší duchovní cestě společně s vámi.

KAREL A MEDVÍDEK

Nechtějte po mně prosím veselé historky z vězení. Důvod je prostý. Po zrušení trestu smrti šíbeniční humor ztratil na síle. A to je vážná věc, která si zaslouží vážné zamyšlení. Tady je.

Vězení. Co o něm vlastně víme? A koho vůbec zajímá? Hádám, že většina z nás se o něj zajímá asi tak jako o kontejner na odpadky. Místo někde stranou, kam se odhazují škodlivé zbytky a nepoužitelné krámy. Jenže kde se ten páchnoucí nevzhledný odpad bere? Přátelé, zpytujeme své činy. No přece z věcí, které my kupujeme, kterými se my obklopujeme. Z věcí krásně zabalených, voňavých a chutných, užitečných a zábavných. Z věcí, za které platíme svými penězi, anebo je přijímáme jako dary, svatební nevyjímaje. Ano, přiznejme si, že strůjci odpadu jsme právě my, čistotný a smyslem pro estetiku holedbající se lid.

S jakým opovržením přitom hledíme na ty, kdo se v našich odpadcích přehrabují. Jako bychom s tím neměli nic společného. Jaká šalba!

Můj známý bezdomovec Karel, s nímž se pravidelně potkávám na jedné pražské zastávce, se mi občas pochlubí svým čerstvým úlovkem. „Koukejte, pane, co jsem dneska vyfáral“ a vytahuje z polámaného kočárku plyšového medvídka fialové barvy. „Jak vyfáral?“ ptám se. „No, to my tak říkáme, když něco ještě použitelného vyhrabeme z kontejneru.“ Fárat mi připadá pro tuhle činnost jako geniální výraz, ta Hrabalovská poetika mě bere za srdce a můj obdiv k *homo homeless* zase o něco stoupne. Zatímco takto přemítám, pan Karel se mazlí s fialovým plyšem a vyzáruje z něho radost, jakou bys u domovce sotva pohledal. Záblesk nefalšovaného štěstí, které nezažije ani čerstvý majitel posledního modelu telefonu. Pan Karel vyfáral medvídka a v kontejneru tak uvolnil kousek místa. Pro nás.

Vidím, že je nejvyšší čas, abych poprosil případné majitele jména Karel o pochopení a přijetí

mého ujištění, že jde o shodu čistě náhodnou. Musím totiž prozradit, že pana Karla znám z vězení. Poprvé jsme se potkali právě tam. Teď možná s napětím čekáte, jestli nevyjde najevo, že jsem taky seděl. Musím vás zklamat. Tuhle senzaci vám nedopřeju. Moc se za to omlouvám, neboť pro vaše zklamání mám neobyčejné pochopení. I mě by nadchlo, kdyby se něco takového provalilo na vás. Ale zpět k panu Karlovi. Byl to můj klient. To je takové moderní korektní označení pro vězně, s kterým se ve věznici výchovně pracuje. Jenže není klient jako klient a já se obávám, že nás tahle novodobá korektnost časem připraví o schopnost normálně mluvit. Jestli půjdou věci takto dál, tak třeba právě říct o někom, že je klient, bude brzy vzbuzovat podezření, jestli to není vlastně „mukl“. Pan Karel byl tedy obyčejný vězeň a zároveň moje ovečka, kterou jsem ve věznici popásal. Opět jsem možná ve vás probudil zvědavost, co jsem to tam vlastně dělal. Přátelé, znovu zapomeňte na senzaci. Byl jsem obyčejný vězeňský kaplan. Takový ten podivín, kterému se někteří vyhýbají a jiní zas o něm říkají, že straní vězňům a v kapli s nimi kuje pikle. Normálně se s ním baví jen pár podobně nenormálních. Neberte mě doslova, samozřejmě přeháním. Ovšem být vězeňský kaplan je každopádně veliké dobrodružství. To už nepřeháním. Zažijete situace a získáte známosti jako nikde jinde a osvojíte si schopnosti, které vám sebelepší učiliště venku neposkytne. To vše se pak náramně hodí, když si například zabouchnete dveře od bytu nebo ztratíte klíčky od automobilu.

Ale raději ještě zpět k teorii odpadků. Ta zvláštní provázanost mezi krásným novým zbožím a odpudivým odpadem, o které bylo pojednáno v úvodu, dá se vztáhnout i na lidské bytosti. Ukazuje na onu tenkou hranici mezi námi svobodnými a těmi za katrem. Tak například obyčejná lidská slušnost a poctivost jsou hodnoty, které není radno vyhazovat, protože nepodléhají opotřebení jako zboží po záruce. Opotřebení však podléhá naše duše. Kdo o ni pečovat přestane, dřív nebo později se stane kandidátem na vyhození. Kam, to už bylo naznačeno. Naštěstí je tu i druhá možnost. Kdo už byl kvůli opotřebení své duše vyhozen, stále má naději, že mu někdo pomůže, aby se vzchopil, nebo že ho někdo vyfárá, aby znovu spatřil světlo svobodného světa. Stejně jako je spatřili pan Karel a jeho medvídek z kontejneru.

Pavel Kočnar

*Psáno pro Svatební noviny, které vyšly u příležitosti svatby
Markéty Kočnarové a Karla Majera v září 2018*

MILÍ STŘEŠOVIČTI

Koncem roku 2018 jsem byla oslovena evangelickým sborem v Praze na Jarově, abych se zde stala farářkou.

Není to pro mne snadné rozhodování. Mám vás, střešovické, ráda, myslím ale, že je dobře, když se faráři po čase mění. I vzhledem k probíhajícím diskusím střešovického staršovstva o tom, zda náš sbor má mít dva plnočasové faráře, a při volbě jen na tři roky jsem se rozhodla jarovským odpovědět kladně. V jarovském sboru však ještě neproběhla volba sborovým shromážděním, takže věc zatím není jistá. Pokud zvolena budu, stanu se na Jarově farářkou v září 2020.

Za náš společný čas ve Střešovicích jsem vděčná a ještě zdaleka neodcházím. Jen jsem vám chtěla sdělit, co možná za rok a půl nastane.

NĚKDO NÁS VEDE ZA RUKU . . . . .

Spolu s Luděkem Rejchrtem zpíváme, říkáme, věříme

Nedávno jsem se ptala malých dětí na náboženství, jestli vědí, co znamená slovo důvěra. Slovo neznaly, ten pocit ale, myslím, znají velmi dobře. Ukázala jsem jim k tomu jeden obrázek ve zpěvníku pro děti *Bud' tobě sláva*. Obrázek „s rukou“. Je to ilustrace Miroslava Rady k písni Někdo mě vede za ruku. Mám tu píseň ráda, (nejen) s dětmi ji zpíváme často.

Autor této písně, bratr farář Luděk Rejchrt, zemřel letos, 31. ledna.

Mnozí z nás mají slova i melodie jeho písní „pod kůží“ nebo spíš v srdci.

Možná se vám vybaví: Když ráno slunce vzchází; Už mi oči tíží sen; Můj klenote ze všech nejkrásnější; Když se Pán Ježíš narodil; Přemohl Ježíš smrti noc; Proč svítí sluníčko; Už svítá jasný bílý den; Slunce svítí na ptáčky.

Luděk Rejchrt je taky autor několika knih – pro děti, konfirmandy i dospělé. Píše jasně, srozumitelně, čtivě.

V knize *Slunce svítí všem* se pokouší dětem odpovědět třeba na otázky: Co je to láska? Proč jsem se narodil? Můžu Bohu rozumět? nebo Co bude po smrti?

O církevních dějinách pro starší děti i dospělé vypráví krásně kniha *Taková dlouhá cesta*. V úvodu se píše: „Smím vás pozvat k velkému dobrodružství? Vstoupíme spolu do příběhu, který stále pokračuje. Budeme procházet dvěma tisíciletími. Taková dlouhá cesta! Půjdou s námi dobří i zlí, moudří spolu s pošetilými. Každý aspoň kousek svého putování. Církvi se latinsky říká *communio viatorum*, tedy společenství poutníků. Cesta, kterou máme za sebou, jsou dějiny církve. Poslyšte vyprávění o tiché moci Ježíše Krista, proti níž stojí lidský vzdor a hřích. Je to víc než dobrodružné: díváme se na dávné lidi a poznáváme svou vlastní tvář.“

Knihy Luděka Rejchrtů nám chtějí pomoci, abychom sami víc rozuměli, čemu věříme, a abychom o své víře mohli mluvit s dalšími lidmi.

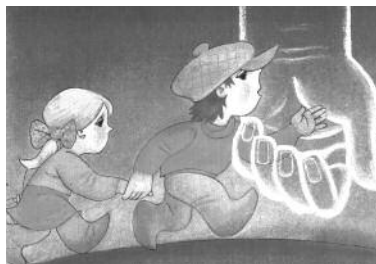
V roce 1985 vyšla kniha *Na úpatí hory*. O šest let později kniha *Věřím – výklad Apostolského vyznání víry*. V úvodu této knihy čteme: „Anglický matematik a filosof Bertrand Russel odmítal z vědeckého hlediska existenci Boží. Jeden z jeho přátel se jej úsměvně zeptal, co by asi řekl, kdyby se po smrti přece jen musel postavit před Boží tvář.“

Starý muž odpověděl. „Řekl bych: Sire, neposkytl jste nám o sobě dost důkazů!“

Je to vystihující a hluboká odpověď. A dozajista pravdivá: Bůh totiž člověku důkazy neposkytuje. Víra nestojí na důkazech, ale jenom a pouze na Božím slovu.“

Knihy *Věřím* vysvětluje jednotlivé články Apostolika právě na základě úryvků a výkladů mnoha biblických textů. Protože, jak Luděk Rejchrt opakovaně připomíná, víra se rodí v setkání se zaujatou a vyznavačskou literaturou, s Biblií.

Knihy *Srozumívání* už svým názvem vyjadřuje to, o čem stále bratru Rejchrtovi šlo – pomoci nám rozumět Pánu Bohu, Biblii, víře, našemu bytí ve světě i před Pánem Bohem... V knize

najdeme také exkurz Židé a křesťané v rozhovoru. Tato kapitola končí citátem H. J. Schoepse: „Židovství čeká na Mesiáše, který přijde, křesťanství na Krista, který se vrátí. Může se stát, že Mesiáš, na něhož čeká synagoga, s přicházejícím Kristem, jehož vyhlíží církev, bude mít jednu a tutéž podobu.“ O Bibli se v této knize dočteme: „Bible nedává řešení každé životní situace a neodpovídá na všechna naše Proč. Ale ukazuje směr, jímž máme jít, dává naději, o níž můžeme druhým svědčit, a ujišťuje nás, že život má smysl. Bible není snadná kniha. Podobá se mohutné polyfonii...“

Další kniha, *Pavučiny*, z poloviny devadesátých let je vhléd do nových náboženství, náboženských hnutí a sekt.

Je dobré nejen mluvit a přemýšlet o Pánu Bohu, ale mluvit s Pánem Bohem. V modlitbě. Rejchrtova sbírka modliteb zve k tichému rozhovoru. Tato kniha se jmenuje *Modlitby šepem*.

Děkujeme, bratře farářů, za pomoc porozumět té polyfonii křesťanské víry o maličko víc. Jsme rádi, že můžeme věřit i pít Někdo mě vede za ruku.

A ještě jeden delší citát na konec:

Můžu Bohu rozumět?

Vždycky ne, človíčku!

Abraham mu také nerozuměl.

Ale přesto Pána Boha poslouchal a miloval.

Na tom záleží, víš?

Představ si, že by mravenec měl pochopit počítačovou hru.

Nebo způsob stavby svatovítské katedrály.

Nebo plán obyčejného auta.

To je k smíchu!

Mravenec má na to malou hlavu, vid'?

Něčemu takovému rozumí jen člověk.

Ale před Božím tajemstvím jsme na tom stejně jako ti mravenci.

Nestačíme na jeho moudrost.

Nedokážeme pochopit, proč malé děti mají nevyléčitelné nemoci.

Ani proč hodní lidé zahynou při autonehodě.

Už vůbec nerozumíme, proč Bůh nechal svého Syna ukřižovat.

Dokud budeme žít, budeme žít s otázkami:

Proč, proč, proč?

Víra dovede poctivě říct „Nevím“.

Ale spoléhá na to, že Bůh ví všechno.

Až budeme navěky s ním, budeme mít na všechno odpověď.

Netrap se, že Pánu Bohu nerozumíš.

On rozumí tobě.

A má tě rád jako Abrahama!

(z knihy: Slunce svítí všem. Vyprávění z knihy knih pro malé i velké děti)

*Přespávání dětí
v kostele.*

*Víkend s dětmi
v Dolní Olešnici*

*Mládež spolu
s Alenou Fendry-
chovou připravuje
opět reminiscenční
divadlo.*

PŘÍSPĚVKY NA SBOROVÉ POTŘEBY . . . . .

Do sbírek můžete přispívat při návštěvě kostela, všechny ostatní formy včetně saláru (s výjimkou nedělní chrámové sbírky) je možno vyřídít též individuálně u našich pokladníků nebo bankovním příkazem.

Číslo účtu: 2000275839/2010

Variabilní symbol (vyjadřuje účel)

salár	684
Jeronýmova jednota	911
varhany (údržba, opravy)	682 007
fond oprav	682 008
sborová diakonie	682 011
Sociální fond má účet č. 2500653381 / 2010	
Fond dostavby má účet č. 2600120515 / 2010	

(účty jsou vedeny u Fio banky)

Salár je dobrovolný příspěvek člena církve; doporučená výše je 5 % celoročních čistých příjmů; doporučený způsob úhrady je měsíční (nebo čtvrtletní) trvalý příkaz z bankovního účtu.

Specifický symbol (není nutný, napomáhá však identifikaci dárce) – použijte své osobní číslo (pod kterým jste evidováni jakožto členové našeho sboru); toto osobní číslo najdete na titulní straně velkého Evangelíka na adrese vedle svého jména; také vám je na požádání sdělí bratr farář Pokorný (tel. 224 312 107 nebo 731 314 689, e-mail: stresovice@evangnet.cz). Sborové shromáždění v roce 2015 odsouhlasilo pro chrámové sbírky zavedení kupónů.

Každý člen sboru si může kupóny nakoupit u pokladníků předem a pak, místo finanční hotovosti, jimi dle svého uvážení přispívat do chrámové sbírky. Mají umožnit členům sboru u těchto prostředků odpočet z daní tak jako u saláru a darů věnovaných sboru nebo církvi.

Rádi vám vystavíme potvrzení o darech pro účely daňových odpisů. Jen si o ně prosíme požádejte včas. Nedokážeme je vystavit na počkání.

Našimi novými pokladními jsou Romana Kuboňová a Monika Ryšavá. Ludmile Pospíšilové a Olze Brožové za jejich službu děkujeme.

KONTAKTY . . . . .

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Praze 6-Střešovicích
Náměstí Před Bateriemi 22, 162 00

Telefon fary a faráře Pavla Pokorného 224 312 107, 731 314 689

farářky Lenky Ridzoňové 222 361 121, 605 081 279

kurátora Tomáš Fendrycha 725 594 400

e-mail sboru: stresovice@evangnet.cz

sborové stránky: <http://evangelik.cz>

(23) Osobní setkání a úřední záležitosti po telefonické domluvě.

SBOROVÝ PROGRAM

- úterý** 10:00 setkání maminek – 1., 3. (příp. 5.) úterý v měsíci
18:30 mládež
- středa** 10:00 biblická hodina v Domě seniorů na Bílé Hoře (1x měsíčně)
16:00 setkání dětí
17:00 biblické vyprávění a výtvarná dílna pro malé děti (2x měsíčně)
19:30 sbor. diakonie (1x za dva měsíce)
19:30 biblická hodina v rodině (1x měsíčně, aktuální informace na webu)
- čtvrtek** 15:00 Třetí čtvrtek – setkání obvykle s hostem (3. čtvrtek v měsíci)
19:00 biblická hodina
- neděle** 9:30 bohoslužby / souběžně nedělní škola pro děti

ČESKO-KOREJSKÉ BOHOSLUŽBY A BAZAR

V neděli 28. dubna v 9:30 budeme slavit s korejským sborem „Praha Oneheart Church“, který se již více než rok schází v našem kostele, bohoslužby společně. Následovat bude bazar, který korejský sbor připravuje. Na prodej budou korejské výrobky: oblečení, obuv, domácí potřeby, korejské mošské řasy Kim, čaj, kosmetika (pleťová maska) atd. Výtěžek bazaru bude věnován na dostavbu našeho kostela.

NOC KOSTELŮ

V pátek 24. května večer se otevřou dveře mnoha kostelů a modliteben po celé republice a také u nás ve Střešovicích. Sledujte program na stránkách sboru nebo na speciálním webu Noci kostelů www.nockostelu.cz.

POZVÁNÍ NA LÉTO – LETNÍ TÁBOR

Pro školní děti chystáme sborový tábor ve Strměchách u Pelhřimova od 4. do 10. srpna.

PŘÍFARSKÝ TÁBOR

V posledním srpnovém týdnu (26. – 30. srpna) chceme uspořádat na půdě sboru tzv. přífarský tábor, na který zveme děti ve věku 4 až 11 let. Program bude pro ně připraven každý den v době od 9 do 15:30, přespávat budou doma ve svých rodinách. Informace o obou táborech vám ráda sdělí farářka Lenka Ridzoňová.

SENIORÁTNÍ A CELOCÍRKEVNÍ POZVÁNÍ

Rekreace seniorů v Chotěboři se uskuteční v termínu 15. – 23. června s mottem „Pán Bůh je přítomen...“ Přihlášky a další informace si lze vyžádat u faráře J. Strádala (603 485 601, jaromir.stradal@atlas.cz).

Naše církev nabízí různé letní pobyty, tábory a rekreace, podívejte se zde:
<https://prihlasky.srcce.cz/akce>, <http://es-chotebor.evangelnet.cz>